

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1720

Quæst. 474. Quot modis inferri possit injuria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73982](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73982)

reus est absolvendus. Arg. *L. qui in alterius. ff. de reg. jur.* Unde jam injuriam facere possunt omnes qui dicti animi seu doli capaces sunt, cujuscunque sexus, ætatis, conditionis, & sic non excipiuntur Magistratus, qui abutentes officio suo inferunt injuriosum quid subdito, cujus plura exempla ponit Lauterb. *ad ff. tit. de injuriis.* Neque alii Ecclesiæ ministri, dum non ex zelo pietatis, sed privato affectu in concione & alibi in personam certam invehuntur injuriosè, aut eam ita describunt, ut omnes facillè intelligant, quis noceat, maximè ubi delictum non est notorium. Lauterb. *l. c. §. 6.* qui tamen addit, in dubio non tam tam animum injuriandi quam corrigendi in Clericis præsumendum, maximè, si delictum non est ex conjectura, sed publicum, unde is animus in illis evidenter probandus, ut Berlich. *p. 5. concl. 60. num. 8.* E contra à facienda injuria excluduntur, qui hoc animo & voluntate destituti, etsi naturâ suâ injuriosum quid dicant aut faciant, ut sunt infantes, infantiæ proximi, furiosi, licet ipsi injuriam pati possint. *L. 3. §. 1. ff. h. t. Carpz. L. 2. resp. 58.* dormientes, qui in somno loquuntur; noctambulones, dum faciunt quid aliàs injuriosum. *L. 1. §. 3. de act. f. & A. P. junctâ cit. L. 3. §. 3. Clem. unic. de homicid. vol. item ebriosis, dum ebrietas mentis alienationem inducit. c. 5. dist. 35. c. 7. caus. 15. q. 1. L. 6. §. 7. ff. de re milit. dum tamen ebrietas est infania voluntaria, & ebrius culpâ haud caret, extraordinariâ aliquâ pœnâ punitur. can. 9. caus. 15. q. 1. Carpz. *pr. crim. q. 69. num. 2.* idem est in eo, qui æstu iracundiæ correptus convitium vel injuriosum quid facit, ita ut, si iracundiâ non profus adimat rationem, non liberetur omnino ab obligatione hujus delicti, cum injuriâ passî læsio inde non tollatur, nec infecta reddatur, & nemo pœnitentiâ suâ nocens esse desinat. Gail. *L. 2. obs. 100. num. 9.* Lauterb. *§. 5.* etsi mitius cum eo agendum, ut cum communi Farin. *q. 91. num. 33.* item injuriæ rei non sunt, qui vi officii vel status sui causâ moderatè castigationis, correctionis, & emendationis aliquid aliàs injuriosum dicunt aut faciunt, v. g. respectu discipulorum præceptores, parentes respectu liberorum, domini respectu famulorum, mariti respectu uxorum, Superiores respectu subditorum. *L. item apud Labeonem. §. 38. ff. h. t.* uti id probatur exemplo Christi, dum is Petrum compellavit Satanam. *Matt. 16.* discipulos euntes in Emaus *stultos & tardos corde;* & S. Pauli, dum is Galatas vocat insensatos, Cretenfes, mendaces, quamvis D. Aug. *L. 2. de ferm. Dom. in monte. c. 30.* moneat, rarè & non nisi ex magna causâ hujusmodi injuriosas objurgationes esse adhibendas, utpote quibus quandoque magis exacerbantur, quàm emendantur subditi.*

Quæst. 474. Quot modis inferri possit injuria?

REsp. Tribus potissimum modis ea inferri potest, nimirum verbis, scripto & factò; verbo fit, dum quis de altero, sive absente, sive præsentè probrosam aut injuriosam quid oretenus profert, obijciendo vel enunciando defectum morum vel naturæ, v. g. quòd sit fur, adulter, spurius, quæ prolatio probrosa dicitur convitium, Arg. *L. item apud Labeonem. §. 7. ff. h. t.* Clarus *§. injuria, num. 1.* Farin. *pr. crim. q. 150. num. 2. & 4.* Reiffenst. *h. t. num. 6.* Scripto fit, dum quis verbis contumeliosus in scripturam redactis honorem alterius profcindit, historiam ad alterius infamiam & con-

temptum conscribit, aut typis edit, aut edi curat. *L. lex Cornelia. §. 9. L. item. §. 29. ff. h. t. & si talis scriptura omisso authoris nomine in vulgus spargitur, dicitur libellus famosus. L. unic. ff. de libellis famos. Facto fit, dum quis alterum verberat, vulnerat, domum illius violenter perfringit, aliudve quid in ejus contemptum, probrum, infamiam cedens facit *cit. L. lex Cornelia. & L. item. ff. h. t.* Unde alii injuriam bifariam dividunt, in verbalem & realem, malè, ut inquit Lauterb. *h. t. §. 2.* scriptam ad realem referentes. De cætero singularum trium injuriarum dividentur in leves & atroces, quæ earum differentia desumitur ex circumstantiis ipsius facti, ut atrox censeatur, dum etiam plebejus vulneratur, fustibus caditur. *§. 9. Inst. h. t. L. prator. edixit. in fin. ff. h. t.* vel ratione personæ injuriantis, ut à filio irrogata parenti, à vasallo illata domino. *cit. §. 9. L. si unus. §. 3. ff. eod. vel injuriatæ. L. atrocem. c. h. t. item ratione loci, ut si inferatur in templo, vel in loco judicii, *cit. §. 9. Inst.* Ad hæc injuriam quis inferre potest immediatè seu per se ipsum, vel mediatè, seu personâ aliâ mediante, mandando scilicet, instigando, procurando, aliòve modo subordinando, ut alterum percutiat, ipsi convitium dicat aut scribat, aliàve injuriâ afficiat. *§. 11. Inst. L. 11. in princ. L. 15. §. 8. ff. h. t.* unde cum utroque injuriarum agi potest, Lauterb. *§. 7. juxta cit. LL.* modo injuria ex parte mandatarii, instigati, &c. secuta sit. Arg. *L. 15. §. 19. ff. de furt. L. 33. §. 1. ff. de V. S.* sic Advocatus mandante principali citra notoritatem adversario objiciens convitium, vel verbis injuriosis utens, non excusatur ab injuria adversario illata. *L. 11. §. 3. & 4. ff. h. t. L. 5. c. de accus. Carpz. L. 2. resp. 27. & 62.***

Quæst. 475. An & qui pati possint injuriam mediante aliâ personâ?

REsp. Primò: sicut quis facere, sic & pati potest injuriam mediante aliâ personâ immediatè injuriatâ, quæ sibi conjuncta potestati suæ vel affectui subjecta est, ita ut hi etiam proprio nomine instituere possint actionem injuriarum, *§. 2. Inst. l. 1. §. 3. & 5. ff. h. t.* Farin. *pr. crim. q. 150. à num. 253.* Lauterb. *l. c. §. 10.* Haunold. *Tom. 1. de f. & 7. tr. 2. num. 532.* sic si liberis constitutis sub patria potestate fiat injuria, ipsi immediatè, pater verò mediatè afficitur injuriâ, *L. 1. §. 3. ff. h. t.* idque etiam si filius consentiret, filia non invita stuprata esset, ita ut patri nihilominus deur actio, *L. 1. §. 3. l. 17. §. 10. l. 26. l. 41. ff. l. 2. C. h. t.* Harpr. *pr. Inst. h. t. num. 18.* His non obstantibus, quod stuprator solum habeat animum explendi libidinem, & non injuriandi patrem; habet enim quis hunc animum indirectè, qui facit, quod per necessariam consequentiam ad cujusdam contumeliam spectat, uti stuprum filix sine contumelia patris, adulterium uxoris sine contumelia mariti fieri nequit. Harpr. Lauterb. *LL. cit.* non tamen censetur injuria facta patri, nisi injurians saltem in genere sciverit injuriatum esse filium famulæ vel mulierem esse nuptam, *L. 18. §. 4. h. t.* multoque minus, si injurians crediderit injuriatum esse patrem familias, item si crediderit, non esse sub patria potestate, sed emancipatum. *L. 2. Inst. l. 1. §. 8. & l. 18. §. 4. ff. h. t.* Lauterb. *§. 11.* sic injuria inferatur domino, si quid atrocios, apertè cedens in ejus contumeliam, committatur in servum, *§. 3. Inst. l. 15. §. 34. ff. h. t.* secus tamen est, si servo inferatur injuria citra contemplationem Domini,

aut